

קונטרס

אַל תַּעֲצֹבֵן אוֹתִי

בו יבאר ממצלת מדת הסבלנות, ואיך שאי אפשר לעבור את זה העולם כלי המדה היקרה של סבלנות, ויעורר ויחזק את האדם שיכרח מהמדה הרעה של פעם ורציחה, ויקנה לעצמו מדת הסבלנות, ויכרח תמיד רק אליו יתברך.

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי

חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל

יבנאל

עיר ברסלב

גליל

* * *

בארצות הברית

מתיבתא היכל הקדש – חסידי ברסלב

.42nd st 1129

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוסדות "היכל הקדש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל

שע"י עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א – הצדיק מיבנאל

רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225

טלפון רב קוי: 04-6708356 – פקס: 04-6708359

E-Mail: breslevcity@gmail.com

Web site: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הר | שדה | בית

קוונטרס

אל תעצבן אותי

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְקִנּוּת לְעֵצְמְכֶם אֶת
מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אֵין עוֹד מִדָּה כָּל-כָּף נְחוּצָה לְאָדָם
בְּחַיֵּי הַיּוֹם-יוֹם כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי עַל כָּל אֶחָד
עוֹבֵר בְּכָל יוֹם מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת
וְדְכָאוֹנוֹת, וְתַכְף-וּמְקִיד נוֹפֵל בְּעֵצְבִים, וּמוֹצִיא אוֹתָם
עַל זוּלָתוֹ, וּמְסַתְכֵסֵךְ עִמוֹ, וּמְזֵה בָאוֹת כָּל צְרוּתָיו; כִּי
אִם אָדָם הִזָּה מְרַגֵּיל אֶת עֵצְמוֹ בַּמִּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל
סְבָלָנוּת, וְהִזָּה סוֹבֵל אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו, וַיּוֹדַע שְׂאִין
שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעַדָיו כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה
וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר
הֵם עֵצִים עֵצְמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִזּוּ הִזָּה יְכוֹל
לְעֹבֵר עַל הַכֵּל. כִּי בְּאֵמֶת אֲמוּנָה תְלוּיָה בְּמִדַּת
הַסְּבָלָנוּת, וְכֵן סְבָלָנוּת תְלוּיָה בְּמִדַּת הָאֲמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל

ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא מהשגחת המאציל
 העליון ברוך הוא יתברך שמו לעד, הוא אף פעם אינו
 מתעצבן על אף אחד, אלא רץ אל הקדוש-ברוך-הוא;
 לכן אני מאד מבקש, בני ובנותי היקרים, תשתדלו
 מאד לא לכעס, כי כל הכועס כל מיני גיהנום שולטים
 בו (נדרים כב.), שמרגיש את מרירות הגיהנום עוד בזה
 העולם, ולהפך מי שסבלן, מרגיש טעם גן-עדן עוד
 בחיים חיותו בזה העולם, כי הכל תלוי כפי מדת
 הסבלנות; ולכן, בני ובנותי היקרים, תכניסו את
 עצמכם באמונה פשוטה בו יתברך, ואל תתעצבנו
 משום בריה שבעולם, אפלו שזולתכם מעצבן אתכם,
 תכניסו בדעתכם את מלים אלו: "אל תעצבן אותי",
 ותאמרו לעצמכם: החיים כל-כך קצרים לא פדאי
 להתעצבן מחמת שטיות, כי סוף כל סוף אנחנו
 צריכים לצאת מזה העולם, ולמה לנו להכנס בעצבים
 ובעצבות ובמרירות בגלל זולתנו?! יותר טוב לברח
 אל הקדוש-ברוך-הוא ולהאמין בו יתברך, ועל-ידי-זה
 תחיו חיים מאשרים; כי אין עוד חיי אשר כמי שזוכה
 להגיע אל מדה יקרה זו של סבלנות, שסובל כל הבא
 עליו. ובפרט בבית כשהאשה מתפרצת — עקר העצה
 לשתק ולא לענות, וכן הדבר כשהבעל מתפרץ —
 עקר העצה לשתק ולא להשיב מנה אפים, וכמו-כן
 אם הילדים צועקים ומשתוללים וכועסים אסור לאבד

את עצמכם ולהכותם על ימין ועל שמאל בחמת זעם כדי להשתיקם, אלא צריכים להתאזר בסבלנות גדולה ולהסביר להם מה שאתם רוצים שישמעו, ויקבלו מכם בדרך של סבלנות והסברה טוב יותר משיקבלו בדרך אלימות ופראות, הפאות וצעקות ויללות, כי זה רק יעצבן את הילדים יותר ויותר. ולכן, אהובי, בני ובנותי היקרים, תמחלו כָּבֹד לְכֻלָּם, ותתחילו דף חדש בחייכם ושום דבר בעולם לא יוכל לעצבן אתכם, ותמשיכו את עצמכם אל הקדוש-ברוך-הוא, ותרגילו עצמכם לדבר אליו יתברך, וכל מה שאתם צריכים תבקשו רק ממנו יתברך, כי באמת הוא יתברך מחיה ומתנה ומקיים את כל הבריאה בלה, ודבר גדול וקטן לא נעשה מעצמו אלא מהמאציל העליון וזה ברוך. ולכן למה לכם לאבד את הבריאות על-ידי שתוציאו את עצביכם על זולתכם, בשעה שאתם יכולים לקנות לעצמכם את המדה היקרה של סבלנות, אשר אין עוד מדה יקרה מזו כמי שזוכה לדם ולשתק ולסבל כל הַבָּא עָלָיו, שְׁאֵז יִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ מְאֹד.

ב.

בני ובנותי היקרים! ראו להתחזק מאד במדת הסבלנות, כי אי אפשר לעבור את זה העולם בלי מדת

הסבלנות, כי על כל אחד עובר בזה העולם כל-כף הרבה צרות ויסורים הן מעצמו והן מאחרים, עד שאדם יכול להשתגע מרב צרות ויסורים, ובפרטיות כשמרגיזים אותו, אז הוא יוצא מכליו, וזה מכניס אותו בלחץ גדול מאד, אבל תכף-ומיד כשמרגיל עצמו במדת הסבלנות — אף אחד אינו יכול לו; ולכן ראו לקנות לעצמכם את מדת הסבלנות, שלא יעלה ביד אף אחד לעצבן אתכם. הן בבית תשתדלו מאד שלא יהיו בין הבעל והאשה מתחים, והאחד לא יכעיס את השני, וכן תראו לא לעצבן את הילדים וכן שהילדים לא ירגיזו אתכם. הפלל הוא שאסור להתעצבן מאף אחד, וצריך לקנות לעצמו את מדת הסבלנות. ואף שהמדה הזאת היא הכי קשה להשגה, כי טבע של אדם שהוא מתפוצץ מרב צער, ואין לו כח ועצבים לכלום, ובפרט כשנכנס בלחץ, שרוצים להרס אותו ברוחניות ובגשמיות, עקר העצה היא רק אמונה פשוטה בו יתברך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, כל מה שהוא צריך יבקש מהקדוש-ברוך-הוא, ובאמת מי שמרגיל את עצמו ללכת בדרך ובצורה הזו — להיות רגיל לדבר רק אליו יתברך וכל מה שצריך הוא מבקש רק ממנו יתברך, אזי יצליח מאד בחייו, כי אין עוד דבר שנתן על ידו להגיע אל אמונה ברוחה

ומזככת וכן למדה היקרה של סבלנות כמו התפלה
 והבקשה והשיחה בינו לבין קונו, שמדבר אל הקדוש-
 ברוך הוא כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כִּי לֹא אֶל מִי
 לַפְנוֹת בַּעַת צָרָה, וַיֵּשׁ לֹא אֶל מִי לְדַבֵּר בַּעַת שְׂמֵר וְצַר
 לוֹ, כִּי עַל-פִּי-רַב אֱלוֹ שְׁנֹכְנָסִים בַּעֲצָבִים הוּא רַק
 מַחַמַּת שְׂאִין לָהֶם לְמִי לְסַפֵּר אֶת בְּעֵיְתָם כְּשֶׁהֵם
 נִלְחָצִים וְנִרְגָּזִים, כִּי הֵיוּ רוֹצִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַלֵּק
 בְּבֵעֵיְתָם עִם אֲחֵרִים, וּמַחַמַּת שְׂאִין לָהֶם עִם מִי לְדַבֵּר,
 זֶה מַעֲלָה אֶת חֲמַתָּם, וּמְכַנֵּס בָּהֶם כַּעַס וּקְפִידוֹת
 וּמַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת, וּמִתְפּוֹצְצִים וּמוֹצִיאִים עֲצָבֵיהֶם עַל
 זִוְלָתָם, וְזֶה גֹרֵם לָהֶם אַחֲר־כֵּן כָּל-כֵּן הַרְבֵּה יְסוּרִים
 שְׂאִין לָהֶם מִדַּת הַצְּמָצוּם. וְלָכֵן אִם תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם
 לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכָל מֵה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים
 תִּבְקְשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי לֹא תִצְטָרְכוּ לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר
 לַפְנֵי בֶּשֶׁר וְדָם, אֲשֶׁר מִמִּילָא אֵינוֹ יָכוֹל לְהִבִּין אֶתְכֶם,
 כִּי אָדָם שְׂאִינוֹ יָכוֹל לְהִבִּין אֶת זִוְלָתוֹ אֲזִי מְאַשִּׁים
 אוֹתוֹ, וְזֶה אֲשֶׁר מְכַנֵּס אוֹתוֹ בַּלְחָצִים גְּדוֹלִים, וּמְשֵׁם
 נוֹכְעִים הַעֲצָבִים שְׂאָדָם מוֹצִיאֵם עַל הַשְּׂנִי; וְלָכֵן
 הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה
 יִכְנֶה לָכֶם אֶת הָאֱמוּנָה. וְאֵל יִהְיֶה דְבַר זֶה נֶקֶל
 בְּעֵינֵיכֶם, כִּי בְּאֵמַת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בַּלְעֲדֵיו יִתְבַּרֵךְ
 כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
 כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר הֵם עֲצָם עֲצָמֵיּוֹת חַיּוֹת

אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר לֹא יִכִּילֵהוּ הַרְעִיּוֹן דְּבַר זֶה, כִּי
 בְשֶׁכֶל אָנוּשֵׁי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין אֶת זֹאת, כִּי לְמַעֲשֵׂה
 אָדָם רוּאָה גְשָׁמִיּוֹת, הוּא רוּאָה דּוּמָם, צוּמַח, חֵי,
 מְדַבֵּר, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהִפֵּל מְנַתֵּק, חֵס וְשָׁלוֹם, מִמֶּנּוּ
 יִתְבַרֵךְ, וּכְאֵלוֹ הִכֵּל הוֹלֵךְ וּמִתְנַהֵג לְבַד, וְזֶה אֲשֶׁר
 מְכַנִּים בּוֹ דְכָאוֹן פְּנִימִי, שֶׁמְכַרֵּחַ לְהִתְפָּרֵץ בְּעֵצָבִים,
 אֲבָל אִם הִיָּה מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְיודֵעַ אֲשֶׁר
 הִכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כִּי כָּל מֵה שְׁרוּאִים
 וְשׁוֹמְעִים וּמְרַגִּישִׁים זֶה אֱלֻקוֹת, אִזּוֹ הִיָּתֵה נִכְנָסֶת בּוֹ
 סִבְלָנוּת הַכִּי גְדוּלָה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד מִדַּת הַסִּבְלָנוּת
 יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ,
 וְעַל-כֵּן לֹא בְחַנָּם שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד מְאֹד עַל אֲנָשִׁים
 לְהַכְנִיס בָּהֶם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, שֶׁיִּנְתְּקוּ אֶת עֲצָמָם
 מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּדִי שִׁיפְלוּ בְּדְכָאוֹן פְּנִימִי, וְאַחֲרֵי-
 כֵּךְ יִתְפָּרְצוּ בְּעֵצָבִים הֵן בְּבֵית הַבַּעַל עַל הָאִשָּׁה, אוֹ
 הָאִשָּׁה עַל הַבַּעַל, וְשִׁנִּיָּהֶם עַל הַיְלָדִים וְהַיְלָדִים
 עֲלֵיהֶם, וְכֵן עַל הַשְּׂכָנִים וְעַל הַקְרוּבִים וְהַרְחוּקִים וְכוּ',
 אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע שְׁאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, אִזּוֹ אֵין לוֹ
 עֲצָבִים עַל אֵף אֶחָד. וְלָכֵן תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד
 בְּמִדַּת הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְכֵן הַרְגִילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר
 אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה
 שְׁבַעוּלָם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּרוּחַנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

ג.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם במדה היקרה של סבלנות וישוב הדעת, כי כל היצרות והבעיות שעוברות על האדם הן מחמת שאין לו ישוב הדעת ומזה נובע חסר סבלנותו, עד שנכנס בעצבים ובלחצים, וזה הורס לו את החיים, את הבית, את הבריאות, את השלום ואת כל הצלחתו, כי הפעם והרציחה שנדבקו בטבע האדם הורסים את חייו לגמרי, לא-כן מי שמרגיל את עצמו להיות סבלן, ועל כל דבר שעובר עליו הוא מכניע את ראשו ומבטל את עצמו אליו יתברך, הוא יכול לעבר על הכל, כי אדם שהולך עם ראש בקיר או ראש בראש עם כל אחד, הרי זה נכנס בעצבים גדולים, וזה מביא אותו למחלוקות ומריבות, עד שנתבלבל לגמרי, וכבר אינו יודע מה לעשות ונעשה לו פי כמה וכמה יותר מראש עובר עליו. ולכן אם אתם רוצים לחיות חיים שקטים ערבים ומתקים, עליכם לבטל את עצמכם לגמרי להקדוש-ברוך-הוא, לידע ולהודיע ולהודע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה אלא בהשגחת המאציל העליון, ברוך הוא יתברך שמו לעד, ועל-כן למה לכם להכנס

בעמות עם זולתכם או באלימות פיזית או מלולית? !
 אין צריכים לענות לאף אחד, אומרים לו: "כן, כן",
 ובזה נגמר הספור, ועושים מה שרוצים. וזה מפלל
 מדת הסבלנות, לא-כן מי שרק רוצה להסתכסך עם
 אחרים לבסוף כלם מעצבנים אותו, והוא מעצבן את
 אחרים וחייו נעשים גהנום; ולכן, בני ובנותי היקרים,
 הרגילו את עצמכם לחיות עם מדת הסבלנות, ותברחו
 רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ותרגילו את עצמכם לדבר
 אליו ותברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו,
 ותהיו שמחים ועלזים ותקבלו את פני כל אדם בסבר
 פנים יפות, אפלו שהוא משפיל אתכם ומבזה ומחרף
 ומגדף אתכם — תשתקו ואל תענו לו, כי אין צריכים
 לענות לכל חצוף ועז פנים. אם תלכו בצורה כזו, אף
 אחד לא יוכל לכם, אדרבה אתם תוכלו לכלם. ולכן,
 בני ובנותי היקרים, ראו לקנות לעצמכם מדת
 הסבלנות אשר אין בחיים מדה יותר טובה כמדת
 הסבלנות, כי על כל אחד עובר בזה העולם מרירות
 — הן מעצמו שלא הולך לו כמו שרוצה, והן מזולתו
 שעושה ההפך ממה שרוצה, והן מהחברה שהכל הולך
 לו כנגד, ודבר זה מעצבן אותו, עד שיש כל-כף הרבה
 בני-אדם שנפלו בעיני עצמם, אשר כל אחד מעצבן
 אותם, וכל דבר קטן שובר אותם. ולכן ראו לקחת
 עצמכם בידים, ותכניסו בעצמכם את הקדוש-ברוך-

הוא, וְזֶה יִקְנֶה לָכֶם אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת. וְכָלֵל זֶה תִּקְנוּ לְעֵצְמְכֶם: לֹא כָּל פֶּעַם צְרִיכִים לְהִיּוֹת צוֹדֵק, הָעֶקֶר הוּא לְהִיּוֹת חָכֵם, וְהַתְּנֵא הַקְּדוּשׁ אֹמֵר (אָבוֹת, פֶּרֶק ד'): 'סִיג לְחֻכְמָה שְׂתִיקָה', וּמִי שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת סִיג וְגֵדֵר לְחֻכְמָתוֹ שְׁלֹא תִבְרַח וְלֹא תִתְבַטֵּל לוֹ — שִׁישֵׁתְק. וּבְשִׁבִיל זֶה אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים 10): 'כָּל הַכּוֹעֵס חֻכְמָתוֹ מִסְתַּלְקֵת מִמֶּנּוּ', כִּי בְּרָגַע שְׂאֵדָם נִכְנָס בְּכַעַס וּבְעֵצָבִים, הוּא נֶעֱשֶׂה כְּשׁוֹטֵה עַד טְרוּף הַדַּעַת וְעַד שְׂמֵת־אָבֵד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְלִכֵּן רְאוּ לְהִיּוֹת חֻכְמִים וּפְקָחִים, וְתִשְׁתַּקּוּ עַל כָּל מָה שְׂעוּבֵר עֲלֵיכֶם, וְאִז עוֹלְמְכֶם תִּרְאוּ בְּחַיִּיכֶם, וְתִתְעַנְּגוּ מֵרַב זִיו הַשְּׂכִינָה שְׂתֹאִיר עֲלֵיכֶם; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשׁוּם מִדְּרָגָה בְּזֶה הָעוֹלָם אֲלֵא עַל-יְדֵי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂקוֹנָה לְעֵצְמוֹ אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָּא!

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת הִיא הַמְּדָה הַכִּי יִקְרָה שְׂאֵדָם צָרִיף לְהַקְנוֹת לְעֵצְמוֹ, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאָדָם שְׁנִמְשָׁף לְעֵצָבִים וּמִתְעַצְבֵּן עַל כָּל דָּבָר, וְזֹאת מִחֻמַּת שְׂאִין עוֹשִׂים כְּמוֹ שְׂרוּצָה, אוֹ שְׂאִין מְחִיכִים לוֹ אוֹ אִין נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַכְּבוֹד שְׂחַפֵּץ, אוֹ אִינוּ מְקַבֵּל מִבְּקָשׁוֹ, אִזִּי נִכְנָס בְּעֵצָבִים וּבְזַעַם רַב, וַיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂכַל-כֶּף כּוֹעֵסִים עַד שְׂשׁוּבְרִים כְּלִים וְצוּעֵקִים וּמִשְׁתוֹלְלִים, וְזֶה הוֹרֵס לָהֶם

את הבריאיות. ולכן עליכם לדעת, בני ובנותי היקרים, שהמדה הכי יקרה לקנות בזה העולם זו מדת הסבלנות, לסבל כל מה שעובר עליו, ולא להתעצבן בשום פנים ואפן. ואף שאני יודע שזו המדה הכי קשה להגיע אליה, כי טבע של האדם שנמשך מאד לכעס ורציחה, עד שיש בני-אדם שכל-כף נכנסו בזה, וכל דבר קטן מעלה חמת ועמם, עד שכל בריאותם נהרסה ממש, ואין לכם עוד שטות יותר גדולה מזו, כי סוף כל סוף אדם צריך לצאת מזה העולם — או היום או מחר, או עוד שבווע או עוד חדש או עוד שנה, לבסוף אדם צריך לעזב את זה העולם, כי אדם יסודו מעפר וסופו לעפר, ולכן למה לבלות את הימים הכי טובים שהקדוש-ברוך-הוא נותן לנו במריבות ובעצבים, בכעס וברציחה, במחלקת ומרירות, בשעה שיכולים לחיות בנחת ובאהבה, ובדבקות הבורא יתברך שמו; ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, מה לפניכם, ראו להדביק את עצמכם בו יתברך, ותרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, וכל מה שאתם צריכים תבקשו רק ממנו יתברך, כי הוא יתברך בעל-הבית של העולם, ואף שאני יודע שעדין אתם רחוקים מזה, עם כל זאת, הרגילו את עצמכם לבקש ולהתחנן ולהפציר ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליכם, ויפתח את עיניכם, ותזכו לראות את השכינה; כי באמת אין

שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה וממהה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ובכל דבר ודבר שם אלופו של עולם גנוז, רק צריכים לחפש אחריו יתברך, ואז מוצאים אותו, וברגע שאדם חזק באמונה שלמה, שאין בלעדיו יתברך כלל, אז הוא אף פעם אינו מתעצבן על אף אחד, כי יודע אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם; ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, מה לפניכם, תפסיקו לריב ביניכם, ותשתדלו שתהיה ביניכם אהבה גדולה ושלוש והבנה הדדית, וכן שיהיה שלום ביניכם ובין ילדיכם, תחזקו ותעודדו ותשמחו אותם, וכן בין השכנים, למה לכם לריב ולהתעצבן אחד על השני בשעה שיכולים להסביר זה לזה בצורה יפה כל מבקשכם! ואם תציטו אותי ותהיו סבלנים, אז תהיו הכי מאשרים בחייכם. ולכן בני ובנותי היקרים, ראו מה לפניכם, בשעה שהיצר יסית אתכם לכעס ורציחה ועצבים, תגידו לעצמכם "אל תעצבן אותי", ותמשיכו על עצמכם אמונה פשוטה בו יתברך על נעם חלקכם, על אשר נבראתם מזרע ישראל, ולא עשה אתכם כגווי הארצות, כי אתם קבלתם את התורה בהר סיני, ותשמרו את מצוותיו יתברך, ואז תהיו הכי מאשרים בחייכם.

.ה.

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! חוּסוּ עַל נַפְשְׁכֶם, וְתַפְסִיקוּ
כָּבֵר אֶת הַמְרִיבוֹת וְהַמְחַלְקֹת וְהוֹכוּחִים וְהַשְׁטִיטוֹת
שְׁלַכְּם, אֲשֶׁר אֵל מְאוּמָה לֹא יְבִיאוּ אֶתְכֶם, רַק יַעֲזֹרוּ
אֶת חַמְתְּכֶם וַיִּקְלְלוּ אֶת בְּרִיאוֹתְכֶם, כִּי עִם מַחְלֻקֹת
וּמְרִיבוֹת וּוְכוּחִים אֵין מַגִּיעִים אֶל שׁוֹם דְּבָר וְאֵל שׁוֹם
מָקוֹם, אֲדַרְבָּה עַל-יַדֵי מַחְלֻקֹת עוֹקְרִים עֲצָמָם מִהָעוֹלָם
הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, כִּי עַל-יַדֵי שְׁנֹכְנָסִים
בְּמַחְלֻקֹת אוּ בְּוֹכּוּחִים עַל-יַדֵי-זֶה מִתְבַּלְבֵּלֶת הַדַּעַת
וְנִתְעַקְּם הַלֵּב, וּכְבָר אֵין יְכוּלִים לְלַמַּד תּוֹרָה וְלַהֲתַפְּלֵל
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִקְיָם אֶת הַמְצוּוֹת, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם נִכְנָס
בְּמַחְלֻקֹת וּבְמְרִיבוֹת, עַל-יַדֵי-זֶה נִתְמַרְרִים לוֹ הַחַיִּים
וְאֵל שׁוֹם דְּבָר אֵינוֹ מַגִּיעַ, אֶלָּא כָּל אֶחָד עוֹמֵד עַל
דַּעְתּוֹ וְאֵינוֹ רוֹצֵה לְוֹתֵר, וּמַה קוֹרֶה לְבִסוּף רַחֲמָנָא
לְצֻלָן? שְׁנֹשְׁבֵר הַבֵּית לְגַמְרִי, וְהַכֹּל נִתְהַפֵּךְ לְגִיּהֲנוּם מִרְ
מָאֵד. וְלִכֵּן, בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ לְקִנּוּת לְעֲצָמְכֶם
אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, לְסַבֵּל עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם,
וְתִהְיוּ וְתִרְנִים זֶה לָזֶה, וְדִיקָא עַל-יַדֵי-זֶה תִּרְגִּישׁוּ חַיִּים
חֲדָשִׁים בְּכָל יוֹם. כִּי עַל-יַדֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת מוֹנְעִים
מִעֲצָמָם כָּל מִינֵי וְכוּחִים וּמַחְלֻקֹת וּמְרִיבוֹת וְאֵי הַבָּנוֹת,
וְזוֹכִים לְהִיּוֹת כָּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת בְּרַכַּת הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ; כִּי בְּאַמַּת הוּא יִתְבַּרֵךְ רוֹצֵה לְהַשְׁפִּיעַ טוֹב לְכָל

אחד. ועקר המניעה היא רק מצד המקבלים, שאין להם פלים לקבל בהם הטוב שהוא יתברך רוצה להשפיע, ומה הם הפלים? "שמחה", "סבלנות", "ותרנות" "אריכת אפים", "צדקה וחסד", וכש"ש לאדם את הפלים האלו, אז כלם אוהבים אותו ומוצא חן למעלה אצלו יתברך, וכן מוצא חן למטה אצל הבריות, ונשפע עליו שפע רוחני ושפע גשמי גם יחד. וזכרו זאת היטב, בני ובנותי היקרים, כי זה עקר גדול בחיי היום-יום, ועל כל אחד עובר בזה העולם מה שעובר, זה עם עצמו וזה עם אשתו וזו עם בעלה, ושניהם מילדיהם, אשר על-ידי-זה שוכרים את כל הפלים — כלי המחין וכלי המדות, וכבר אי אפשר לקבל את השפע האלקי — שפע רוחני ושפע גשמי; ועל-כן, בני ובנותי, היו פקחים והשלימו ביניכם, ותעשו חסד וצדקה אחד עם השני ותשתדלו להיות לעזר אחד לזולתו, ואז תראו שכל חייכם ישתנו לגמרי מהקצה אל הקצה. וזכרו זאת היטב, אשר אי אפשר לעבר את זה העולם בלי מדת הסבלנות, ואין להתעצבן על שום דבר בעולם, כי הפעם והקפידות והעצבנות הורסים את האדם לגמרי, וכן הורסים את חיי המשפחה, ואת חיי הקהלה, ולכן אשרי מי שמרגיל עצמו להגיע אל המדה היקרה של סבלנות, אשר אין מדה טובה הימנה.

.1

בְּנֵי וּבְנוֹתַי הַיְקָרִים! רְאוּ לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְכֶם עִם
הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְתִשְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס
וּקְפִידוֹת, מִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת, וּכְוָחִים וְאֵי הַבְּנוֹת בְּתוֹךְ
בֵּיתְכֶם, כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג בֵּית,
אֲלֵא עַל-יְדֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְהוֹתָרְנוֹת, וּכְכֹל שְׁאֵדָם
סְבָלָן וְהוֹתָרָן יוֹתֵר גָּדוֹל, כְּמוֹ-כֵן יִצְלִיחַ עִם אֲנָשִׁים
בְּכָל־לֵיּוֹת, וְכֵן יִצְלִיחַ בַּפְּרָטִיּוֹת בְּשָׁלוֹם-בַּיִת. וּבַפְּרוּשׁ
אָמְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת סד): כְּשֵׁם
שִׁפְרָצוּפִיָּהֶם שׁוֹנִים כֶּף דַּעוֹתֵיהֶן שׁוֹנוֹת; אֵי אֶפְשָׁר
בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן לְהִסְתַּדֵּר הֵן בְּבֵיתוֹ עִם אִשְׁתּוֹ וְהֵן
הָאִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ וְהֵן בַּחוּץ עִם אֲנָשִׁים, אֲלֵא כִּשְׁהוּא
מִוֹתֵר וְסוֹבֵל עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵהֶם, וּמוֹרִיד אֶת
רֹאשׁוֹ וְאֵינוֹ עוֹנָה. וְלִכֵּן רְאוּ לְהִכְנִים בְּכֶם אֶת הַמַּדָּה
הַיְקָרָה הַזֹּאת שֶׁל סְבָלָנוֹת וְלֹא לְהִתְעַצְבֵּן, וְאִז תּוּכְלוּ
לְעַבֵּר עַל הַכֹּל בְּבֵיתְכֶם וּבַחוּץ.

.2

בְּנֵי וּבְנוֹתַי הַיְקָרִים! אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהִצְלִיחַ עִם
יְלָדֵיכֶם בְּחֻנּוֹכְכֶם וּבְגִדוּלְכֶם, עֲלֵיכֶם לְקַנּוֹת לְעֲצֻמְכֶם אֶת
מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי טָבַע שֶׁל יְלָדִים שֶׁהֵם שׁוֹכְבִים
וְרוֹצִים תָּמִיד לְנִסּוֹת אֶת עֲצָבֵי הַהוֹרִים, וְעַל-כֵּן הֵם

מתמרדים תמיד ומצערים ומקציפים אותם, כְּדִי לראות אם יאבדו את עצביהם, ויִתְחִילוּ לְהִתְרַגֵּז עליהם, ובו ברגע שֶׁהָהוֹרִים מְאַבְדִים סְבֻלָּנוֹתָם, ומתחילים לצעק ולהשתולל על הילדים, ומְפַל שֶׁכֵּן להפנותם ולהרביצם, כְּבָר אָבְדוּ אֶת הַשְּׁלִיטָה עֲלֵיהֶם; כִּי בְּאֵמַת כְּתִיב (משלי כב, ו): "חַנּוּךְ לְנֶעַר עַל־פִּי דַרְכּוֹ גַם כִּי יִזְקֵן לֹא יִסּוּר מִמֶּנּוּ", בְּעוֹדוֹ נֶעַר קָטָן כְּדֹאֵי לְחַנּוּכוֹ בְּסֻבֻּלָנוֹת גְּדוֹלָה, וְרַק לְהִסְבִּיר לוֹ, כִּי בְּדַרְךְ הַסֵּבֵר פּוֹעֲלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עִם צְעָקוֹת וְהִכָּאוֹת; וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַסֻּבֻּלָנוֹת עִם יְלָדֵיכֶם, וְאִז דִּיקָא תִצְלִיחוּ עִמָּהֶם תָּמִיד; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁקוֹנֶה לְעֲצָמוֹ אֶת מִדַּת הַסֻּבֻּלָנוֹת וְהוּא סֹבֵלֵן בְּבֵיתוֹ עִם יְלָדָיו, שְׂאִז יִזְכֶּה לִילְדִים בְּרִיאִים בְּשִׁכְלָם וּבְדַעְתָּם וּבְחֹשֶׁם וַיִּתְפַּתְּחוּ הֵיטֵב, וַיִּרְוֶה רַב נַחַת מֵהֶם בְּזֶה וּבְכָא.

תְּפִלָּה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה

מהספר הקדוש והנורא

"לקוטי-תפלות"

תְּפִלָּה קמ"א

הַמְדַבֵּרַת מַגְנוֹת הַפֶּעַס, וְהַמְחַלֶּקֶת וּמַמְעֵלַת הַתְּפִלָּה אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ

וְלִהְיוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֶם

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי מִרִיב וּמִחֻלְקַת
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לִבִּי שֶׁבְּאֵמַת אֵינִי חָפֵץ

בְּשׁוּם מַחֲלֶקֶת כָּלֵל כִּי מִי אָנֹכִי שִׁיחִיָּה לִי מַחֲלֶקֶת
עִם שׁוּם אָדָם בְּעוֹלָם. כִּי כָלֵם טוֹבִים מִמֶּנִּי בְּלִי
שְׁעוּר. אִךְ אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם הַמַּחֲלֶקֶת שְׁנַתְּרֵבָה
בְּעוֹלָם עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ מִי שְׁחַפֵּץ בְּשָׁלוֹם בְּאַמֶּת
הֵם חוֹלְקִים עָלָיו. כִּמּוֹ שְׁכַתּוֹב: "אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר, הַמָּה לְמַלְחָמָה". וְאַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְּׁגוֹרָם
הַמַּחֲלֶקֶת בְּעוֹנֹתֵינוּ הָרַבִּים, כִּי גַם בְּלֹא זֶה קִשָּׁה
מְאֹד לְהוֹצִיא הַדְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְנוֹסֵף לָזֶה כַּמָּה
מְעַבֵּב הַמַּחֲלֶקֶת אֶת הַדְּבוּרִים שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְעַתָּה
מַה נַּעֲשֶׂה אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אִיךְ לִזְקֹחַיִן הַדְּבוּר
לְהַתְּפִלֵּל לְפָנֶיךָ, מֵאַחַר שְׁנַתְּרֵבָה הַמַּחֲלֶקֶת כָּל כֹּךְ
בְּעוֹלָם כִּי כָּל הָעוֹלָם מְלֵא מַחֲלֶקֶת, "וְלִיּוֹצֵא וְלִבֹּא
אֵינִן שָׁלוֹם", רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, הוֹרְנִי וְלַמְדֵּנִי
אִיךְ לְהַתְּנַחֵג עִם כָּל הָעוֹלָם בְּאַפֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם
מַחֲלֶקֶת רַק שָׁלוֹם וְאַמֶּת (אַמֶּתִּי).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְלֵךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שְׁלוֹ,
עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, בְּאַפֵּן שֶׁתְּבַטֵּל כָּל מִינֵי
מַחֲלֶקֶת מִן הָעוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ שָׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא

בעולם, באופן שייצא הדבור מהגלות, ותפתח את
 פיני תמיד, ונזפה לדבר דבורים טובים קדושים
 הרבה לפניך בתורה ותפלה יומם ולילה. "אדני
 שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך. ימלא פי תהלתך,
 כל היום תפארתך. תהלת יהוה ידבר פי, ויברך
 כל בשר שם קדשו לעולם ועד". רחם עלי למען
 שמך, וזבני מעתה לשמר את הדבור והשיחה
 שלא אדבר שום דבור ושום שיחה שאינה
 ברצונך חס ושלום. כי אתה "יוצר הרים וברא
 רוח ומגיד לאדם מה שחזו". ואפלו שיחה קלה
 שבין איש לאשתו אתה מגיד לאדם בשעת הדין.
 אזי לנו מיום הדין אזי לנו מיום התוכחה. רחם
 עלי מעתה למען שמך, ושמרני והצילני משיחה
 ודבור שאינה ברצונך, וסלח ומחל וכפר לי על
 כל הפגמים שפגמתי בהדבור והשיחה מיום
 היותי עד הנה, ותמלא כל השמות שפגמתי
 בשמך הגדול. "שיתח יהוה שמרה לפי, נצרה על
 דל שפתי". והיה עם פי בשעת הטיפי ועם ידי
 בעת מעבדי. "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש פי
 חסיתי בד'". ועזרני והושיעני שאזכה לקיים מצות

(עֵשָׂה) שֶׁל "וְאַחֲבֵת לְרַעָה כַּמּוֹדֵד" בְּאַמֶּת כָּבֵל
 לְבָבִי וְנִפְשֵׁי וּמְאֹדִי, שְׁאוּזְפָה לְאַחֲבֵת אֶת כָּל אֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל בְּנִפְשֵׁי וּמְאֹדִי כָּבֵל לְבָבִי בְּאַמֶּת. וּבִפְרֹט
 כָּבֵל יוֹם וַיּוֹם קָדָם הַתְּפִלָּה תִּזְכְּנִי לְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת
 עֵשָׂה זֹאת בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָהּ הַטּוֹב, בְּאַפֵּן
 שְׁאוּזְפָה עַל יָדַי זֶה לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ
 בְּשִׁלְמוֹת בְּכוֹנָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת. וְתִהְיֶה תְּפִלָּתִי
 לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא
 לְהִיּוֹת כְּתֹר לְרֵאשִׁי. וַיִּקְרַם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכַתְּוֹב:
 "שְׂאֵלֵי שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם וְשְׁלֵי אֹהֲבֵיךָ. יְהִי שְׁלוֹם
 בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי
 אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ. שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאִין
 לְמוֹ מִכְשׁוֹל. וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם
 בְּנֵיךָ. וְרֵאשֶׁה בָּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. יְהוָה
 עַז לְעַמּוֹ וַתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם". עוֹשֶׂה
 שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

תם וְנִשְׁלַם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַכַּעַס
 וְהַעֲצָבָנוּת; כִּי טַבַּע הָאָדָם שְׁנִמְשָׁךְ תָּמִיד אַחֲרֵי הַכַּעַס,
 וְכָל דְּבַר קָטָן שְׁעוֹשִׂים נֶגְדַּ רְצוֹנוֹ — מְרַגִּיזוֹ וּמַעֲצָבְנוֹ,
 אֲךָ עַל הָאָדָם לְהִתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי כַּעַס וְעֲצָבָנוּת, וְלִקְנוֹת
 לְעֲצָמוֹ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת; כִּי כְּשֶׁאָדָם רוֹכֵשׁ אֶת מִדַּת
 הַסְּבָלָנוּת, אֲזִי הוּא הַמְּאֻשֵּׁר בְּיוֹתֵר בַּחַיִּים, כִּי בְּלִי
 סְבָלָנוּת אֵי אֶפְשָׁר בְּשׂוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְעִבֹר אֶת זֶה
 הָעוֹלָם. וְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים רְגִילִים לוֹמְרִים: "אִם אֵין
 רוֹצִים לְסָבֵל קֶצֶת, אֲזִי צְרִיכִים לְסָבֵל הַרְבֵּה"; כִּי
 הַהֲכָרָה לְסָבֵל בַּחַיִּים, וְאֲסוּר לְהִתְעַצֵּבֵן עַל שׂוּם דְּבַר.
 וְרַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁהָיָה יָלֵד קָטָן, בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵמוֹ סָרְקָה אֶת
 שְׁעֵרוֹתָיו, אֲשֶׁר בְּדַרְךָ כָּלֵל כָּל תֵּינֹק צוֹרֵחַ מִחֲמַת כָּאֵב,
 אֲךָ הוּא סֹפֵג וְסָבֵל. וְסֹפֵר בְּעַת גְּדֻלוֹתוֹ, שְׂמָאֵז כְּבַר הַבֵּיִן,
 שֶׁהִתְכַּרַח בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת סְבֵלָן גָּדוֹל, וְלֹא לְהִתְרַגֵּז
 עַל שׂוּם דְּבַר; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִכְנִיס דְּבָרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ,
 וְאֵז יַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תרסב)

הקונטרס הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמת

עשה אפרים בן שפרה ז"ל

חיה כרעלה בת יצחק ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

ולחצלת

בלועה ורד

בת חיה כרעלה

ובנותיה לאתה, רבקה ועלכה

פוש

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא ליצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה בכל
הענינים בגשמיות וברוחניות אשרי מי
שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון בוצינא
קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסדי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו
לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים
שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש
צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא,
זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את
בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה ברחילו
ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת
ליי אדני אתה טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל חפצי בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו
בל אסיד נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי
בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני
אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי
מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי
ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך
לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
פניך נעמות בימיך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:

ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְיָ לֹו עֵזֶן וְאֵינן בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עֲצָמַי בְּשֹׂאגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשֹׁדֵי בְּחֻרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי וְאַתָּה נִשְׂאתָ עֵזֶן חֲטָאתִי סֵלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֲלֶיךָ לָעַת מִצֵּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אֲתָה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֶּלֶט תְּסֹבְבֵנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכֵּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיֶה כְּסוֹס כְּפָרָד אֵינן הֶבִינן בְּמַתַּג וְרֹסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֲלֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בְּיַי חֹסֵד יְסֹבְבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בְּיִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדָוִד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרְץ וְאֶל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִד כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶת בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי אִמְרֹתִי יְיָ חֲנִנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יִדְבַר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לֶחְמִי הַגְּדִיל עָלַי עָקַב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנִנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפָצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יִרְעֶה אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּתְךָ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * למנצח משפיל לבני קרח: ב כפאיל תערג
 על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלוהים: ג צמאה
 נפשי לאלוהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלוהים:
 ד היתה לי דמעתתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום
 איה אלוהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר
 בסף אידים עד בית אלוהים בקול רנה ותודה המון חוגג:
 ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלוהים פי
 עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על
 כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל
 תהום קורא לקול צנוריה כל משבריה וגליה עלי עברו:
 ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירו עמי תפלה לאל חי:
 י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ
 אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל
 היום איה אלוהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
 הוחילי לאלוהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלוהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול
 וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלוהי
 ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים
 הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי
 ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירוצון ויכוננו עורה לקראתי
 וראה: ו ואתה יי אלוהים צבאות אלוהי ישראל הקיצה
 לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב
 יהמו ככלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפייהם חרבות
 בשפתותיהם פי מי שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג
 לכל גוים: י עזו אליך אשמרה פי אלוהים משגבני: יא

אֱלוֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמָנֵי אֱלוֹהִים יִרְאֵנִי בְשִׁרְרִי: ^{יב} אַל תַּהַרְגֵם
פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעָמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדוֹנָי: ^{יג}
חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֵה וּמִכַּחַשׁ
יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלְהַב בְּחֻמָּה כִּלְהַב וְאֵינָמוּ וְיִדְעוּ כִּי אֱלוֹהִים מִשַּׁל
בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: ^{טו} וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהֵמוֹ כִּכְלָב
וְיִסּוּבּוּ עִיר: ^{טז} הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֹל אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיִנוּ:
^{יז} וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֲרַנֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי
וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: ^{יח} עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבֵי
אֱלוֹהֵי חֲסָדֵי:

עֲזֵי ^א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ^ב קוּלִי ^ג אֶל
אֱלוֹהִים וְאַצְעֶקָה קוּלִי אֶל אֱלוֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ^ד בְּיוֹם
צָרָתִי אֲדַנֵּי דְרָשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאֲנָה הַנַּחֵם
נַפְשִׁי: ^ה אֲזַכְרָה אֱלוֹהִים וְאֶהְמֶיָה אֲשִׁיחָה וְתַתְעִטְשֵׁף רוּחִי
סֵלָה: ^ו אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ^ז חֲשַׁבְתִּי
יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ח אֲזַכְרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם
לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ^ט הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדוֹנָי וְלֹא
יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ^י הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסֵדוֹ גָּמַר אִמֵּר לְדוֹר
וָדוֹר: ^{יא} הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֶף רַחֲמָיו סֵלָה: ^{יב}
וְאִמֵּר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: ^{יג} אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה
כִּי אֲזַכְרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶךָ: ^{יד} וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: ^{טו} אֱלוֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלוֹהִים:
^{טז} אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֲלַת
בְּזוֹרְעַ עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: ^{יז} רְאוּךָ מִיִּם אֱלוֹהִים
רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: ^{יח} זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוּל

נַתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ בְּגִלְגֹּל
הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל רְגֹזָה וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיַּם וְדָרְכָךְ
וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲתֵת כַּצֶּאֱזָן
עֲמָךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלוֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וָדָר: ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וּתְחוּלָל אָרֶץ
וּתִבְל וּמְעוּלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּכָא
וּתְאֹמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ
בַּבֶּקֶר כְּחֻצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יְמוּלֵל
וְיִבֵּשׁ: ז כִּי כְּלִינוּ בְּאֶפְךָ וּבְחֻמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתָּה עוֹנֵתִינוּ
לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי כָל יְמִינוּ פָּנוּ בְּעַבְרַתְךָ
כְּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ הַגֶּה: י יְמֵי שָׁנוֹתִינוּ כָּהֵם שְׁבַעִים שָׁנָה
וְאֵם בְּגִבוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאֹן כִּי גִז חִישׁ
וּנְעָפָה: יא מִי יוֹדַע עַז אֶפְךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֲבַרְתְּךָ: יב לְמִנּוֹת
יְמִינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְיָ עַד מְתִי
וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: יד שְׁבַעֲנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וּנְרַנְנָה וּנְשַׁמְחָה
בְּכָל יְמִינוּ: טו שְׁמַחְנוּ פִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רְאִינוּ רַעָה:
טז יִרְאֵה אֵל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם
אֲדוֹנָי אֱלוֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יַדֵּינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתֵינוּ: ב שִׁירוֹ לֹא זָמְרוּ לֹא שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתֵינוּ: ג
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: ד דַּרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ
בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֵד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתֵינוּ אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיחוֹ

ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלוהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו
 דבר צוה לאלף דור: ט אשר פרת את אברהם ושבועתו
 לישחק: י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא
 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: יב בהיותם
 מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
 מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויזכח
 עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו:
 טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח
 לפנייהם איש לעבד נמפר יוסף: יח ענו בכפל רגלו ברזל
 באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח
 מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו
 ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
 כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר
 את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו
 להתנפל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר
 בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח
 חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם
 וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם:
 לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם בָרד
 אש להכות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ
 גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל
 כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור
 בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם
 עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל

וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלָחֵם שְׁמִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מִיָּם
הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֹהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת אֲבָרָהֶם
עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן
לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נֹהָרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ
אֶת צִיּוֹן: ב על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּפִירוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם
שָׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִחָה שִׁירוּ לָנוּ
מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם
אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֻפֵי אִם
לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִחָתִי:
ז זָכַר יְיָ לְבַנְיָ אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ
עַד הֵיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרֵי שִׁשְׁלָם לָךְ אֶת
גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלָתָ לָנוּ: ט אֲשֶׁרֵי שִׁיֵּאֲחִז וְנִפְץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל
הַסֵּלַע:

קנ א הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִגְבֹל וְכִנּוֹר: ד הַלְלוּהוּ בַתֵּף וּמַחֲוֹל
הַלְלוּהוּ בַמְּנִיָּם וְעוּגָב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְיָ שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל
יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְיָ מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה:
וַיַּעֲזֶרֵם יְיָ וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוּ:

גיפת צדקה "קרן הצדיק"

"לסייע
לתלמידי חכמים,
בזה מבטל
הוראת הכוכבים
והמזלות"
(ספר המידות
אות צדקה ח"ב סימן ד')

"כשאנשים נותנים
צדקה,
על ידי זה
הפרות מתברכין
והשלום בעולם"
(ספר המידות)

**לקבלת הקופה
נא ליצור קשר
בטלפון:
04-6708356
ונציג יגיע אליכם
הביתה**

בשנה.
אקבע אלוהים שג' צדקה א. אקנה
אלהיחיד אה הקפידה בקדשה
שקניתי היצו וקדשם היבנאל
היינופגתה אל פי דעתה היבנאל.
ומפנית את קופת הצדקה
שנפית אה אנשיה, ותבוס
בגל יום גיזן ינה אפסון
נפש. ויהא אלוהים אה הקופה
כך היי ותקרא אל צד קדשה.
ואבנות הצדקה שמתבוס בגל
יום וחתקו אהק כל הידינים
והמשק אהק ואל כל בני בית
חסדים ורחמים אלוהים אל
יהי. פאל אלוהים
החייק אהק
אלהים אלוהים

באפשרותכם להכניס את הברכה אל בתיכם ולקבל את קופת מוסדותינו "קרן הצדיק" לפדיון נפש, אשר בכל פרוטה ופרוטה שאדם מכניס בקופה זו הוא ממתיק מעליו ומעל בני משפחתו את כל הדינים, וממשיך על עצמו ישועות מפי עליון.

מוסדות ברסלב "היכל הקודש" יבנאל עמותת "ישמה צדיק" ע.ר. 580390136 רח' ר' נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל מיקוד 15225 טלפון: 04-6708356 פקס: 04-6708359 דוא"ל: info@breslevcity.co.il בקרו באתרנו: breslevcity.co.il תרומות: בנק הדואר, מס' חשבון: 3397375

...סדרת... עצות נפלאות

חדש!

קונטרס חיזוק
תפלות ובקשות
מכתבי אשר בנחל
אוצר הסיפורים
שיחות מוהראש
ברכת המזון
תיקון הכללי

ליקוטי פניני התחזקות
המשולבים
בתפילות וסיפורים
חדשים
של הצדיק מיבנאל
כ"ק מוהרא"ש שליט"א

עד כה יצאו לאור:

שבת קדש • שלום בית • שמחה • בת מלך

להזמנות: 04-66-500-50

ברסלב סנטר

כל מה שיהודי צריך - בנקודה אחת!

פקס: 04-66-500-49 רח' הגורן 9 (כביש ראשי) יבנאל
שעות פתיחה: א-ה 9:00 - 14:00 אחה"צ 16:30 - 20:00 ימי שישי וערבי חג 9:00 - 12:00

דוא"ל: 6650050@gmail.com

breslevcity.co.il

